

Nr 125.

Av herr **Olsson** i Broberg m. fl., om ändrad lydelse av 3:e punkten i kungörelsen den 7 augusti 1907 angående ändrade bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande.

Sedan riksdagen år 1891 inrättat en fond för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden) för tilldelande av lån till landsting och hushållningssällskap, som förklarat sig villigt att utdela låneunderstöd för anskaffande av fiskebåtar och fiskredskap eller anläggande av smärre inrättningar för tillgodogörande och förädling av fiskets produkter, så har Kungl. Maj:t årligen disponerat visst anslag för nämnda ändamål.

Av berörda årliga anslag har huvudparten tilldelats Göteborgs och Bohus län, på vilket belöper ett fångstvärde av mer än hälften av fångstvärdet för hela riket, och fördelats av dess landsting på de lånesökande.

Vid utlämnande av dessa lån har landstinget haft att ställa sig till efterrättelse kungl. kungörelsen angående ändrade bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande den 7 augusti 1907 med däri genom kungl. kungörelser den 16 maj 1916 och den 17 juni 1921 vidtagna ändringar.

Det har emellertid visat sig att låneunderstöden icke kunnat utnyttjas så tillfredsställande som det varit önskligt på grund av bestämmelsen i 3:e punkten av kungl. kungörelsen den 7 augusti 1907, enligt vilken från fonden beviljat lån skall återbetalas inom högst 10 år. Denna bestämmelse har ansetts förhindra ett från fiskarebefolkningen i Göteborgs och Bohus län uttalat önskemål, att årsamorteringen å lånen, som hittills skett i en post den 15 februari, måtte i stället få fullgöras i två poster årligen med hälften den 15 februari och andra hälften den 15 oktober. Genom en sådan anordning skulle nämligen maximitiden av 10 år för lånens inbetalning komma att överskridas beträffande alla tioårslånen, vilka äro de mest förekommande. Det har ifrågasatts, att uppdelningen av årsamorteringen i två poster skulle kunna verkställas, utan att återbetalningstiden överskredes, om den första halvårsamorteringen fullgjordes samma år som lånet utlämnades. En sådan förskottsamortering skulle dock givetvis bereda de låntagande stor olägenhet, då de ju i de allra flesta fall äro i behov av att disponera lånet i dess helhet under första året.

Med anledning av vad sålunda anförts och under vitsordande av att verkligt behov av så vittgående lättnader som möjligt i fråga om lånevillkoren föreligger, få vi härmed hemställa,

att 3:e punkten i ovan åberopade kungl. kungörelse den 7 augusti 1907 måtte ändras att erhålla följande lydelse:

»3:o) Från fonden beviljat lån skall, sedan detsamma innehafts i ett år, återbetalas inom högst tio år därefter med lika kapitalbelopp varje år jämte upplupen ränta.»

Stockholm den 19 januari 1928.

Oscar N. Olsson.

Cornelius Olsson.

Adolf Wallerius.
